

॥ ३ ॥ ४ ॥ हेभद्र ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हिमवानुच्चैस्त्वेनमहोदधिर्विततत्वेनचगगनानि नान्वपयेतां तस्यततो
 प्युच्चत्वाद्विततत्वाच्च अवांतरंएकांशमपि ॥ १३ ॥ १४ ॥ आशावान् आशायामहत्वेनतद्वतोपिमहत्त्वमंतरिक्षवत् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराज ० नैलकंठीयेभारतभाक्दीपेषड्विंशोऽधि
 सपूजामृषिभिर्दत्तासंप्रगृह्यनराधिपः ॥ अष्टच्छत्तापसान्सर्वस्तपसोऽष्टिमुत्तमां ॥ ३ ॥ तेतस्यराजोवचनंसंप्रगृह्यतपोधनाः ॥ ऋषयोराजशार्दूलंतमपृ
 च्छन्मयोजनं ॥ ४ ॥ केनभद्रसुखार्थेनसंप्राप्तोसितपोवनं ॥ पदातिर्बद्धनिस्त्रिशोधन्वीबाणीनरेश्वर ॥ ५ ॥ एतदिच्छामहेश्रोतुकुतःप्राप्तोसिमानद ॥ कस्मिन्कु
 लेतुजातस्त्वाकिंनामाचासिब्रूहिनः ॥ ६ ॥ ततःसराजासर्वेभ्योद्विजेभ्यःपुरुषर्षभ ॥ आचक्षेयथान्यायंपरिचर्यांचभारत ॥ ७ ॥ हेहयानांकुलेजातःसुमित्रोमि
 त्रनंदनः ॥ चरामिमृगयूथानिनिघ्नन्बाणैःसहस्रशः ॥ ८ ॥ बलेनमहतागुप्तःसामात्यःसावरोधनः ॥ मृगस्तुविद्धोवाणेनमयासरतिशस्यवान् ॥ ९ ॥ तंद्रवंत
 मनुप्राप्तोवनेतद्यहच्छया ॥ भवत्सकाशनंनृश्रीर्हताशःश्रमकर्षितः ॥ १० ॥ किनुदुःखमतोन्यद्वैयदहंश्रमकर्षितः ॥ भवतामाश्रमंप्राप्तोहताशोभ्रष्टलक्षणः
 ॥ ११ ॥ नराजलक्षणत्यागोनपुरस्यतपोधनाः ॥ दुःखंकरोतितत्तीव्रंयथाशाविहतामम ॥ १२ ॥ हिमवान्महाशैलःसमुद्रोवामहोदधिः ॥ महत्वान्नान्वपयेतां
 नभसोवांतरंतथा ॥ १३ ॥ आश्रमास्तपसिश्रेष्ठास्तथानांतमहंगतः ॥ भवतांविदितंसर्वसर्वज्ञाहितपोधनाः ॥ १४ ॥ भवंतःसुमहाभागास्तस्मात्पृच्छामिसं
 शयं ॥ आशावान्पुरुषोयःस्यादंतरिक्षमथापिवा ॥ १५ ॥ किनुज्यायस्तरंलोकेमहत्वात्प्रतिभातिवः ॥ एतदिच्छामितत्वेनश्रोतुंकिमिहदुर्लभं ॥ १६ ॥ यदिगु
 ल्यंनवोनित्यंतदाप्रब्रूतमाचिरं ॥ नगुल्यंश्रोतुमिच्छामियुष्मज्ज्ञोद्विजसत्तमाः ॥ १७ ॥ भवत्तपोविघातोवायदिस्याद्विरमेततः ॥ यदिवास्तिकथायोगोयोयंप्र
 श्नोमयेरितः ॥ १८ ॥ एतत्कारणसामर्थ्यंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ भवंतोपितपोनित्याब्रूयरेतत्समन्विताः ॥ १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराज ०
 ऋषभगीतासुषड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ २१ ॥ भीष्मउवाच - ततस्तेषांसमस्तानामृषीणामृषिसत्तमः ॥ ऋषभोनामविप्रर्षिर्विस्मय
 न्निदमब्रवीत् ॥ १ ॥ पुराहंराजशार्दूलतीर्थान्यनुचरन्प्रभो ॥ समासादितवान्दिव्यंनरनारायणाश्रमं ॥ २ ॥ यत्रसावदरीरम्याह्रदोवैहायसस्तथा ॥ यत्रचाश्व
 शिराराजन्वेदान्यठतिशाश्वतान् ॥ ३ ॥ तस्मिन्सरसिरुत्वाहंविधिवत्तपणंपुरा ॥ पितॄणांदेवतानांचततोश्रममियांतदा ॥ ४ ॥

कशतमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ २७ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ वैहायसःविहायसागच्छत्यामंदाकिन्यावैहायस्याअयवैहायसः ॥ ३ ॥ ततोश्रमंततआश्रमंमंडपंइयांगतवानहं ॥ ४ ॥